

Η αποφράς 12η Απριλίου 1204 και η προάγγελος της παλιγγενεσίας 29η Μαΐου 1453

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτό: egpaid.blogspot.com

Του Σπύρου Μπαζίνα

Την 12η Απριλίου 1204, οι Λατίνοι σταύρωσαν την Βασιλεύουσα κι έπειτα διεμέρισαντο εαυτοίς τα μιάτια της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, του Χριστιανισμού και του Ελληνισμού, του Γένους (ο στέφανος εξ ακανθών του Κυρίου, για παράδειγμα, κατέληξε στην Βενετία και μετά την κατάληψη της από τον Ναπολέοντα, στην Παναγία των Παρισίων).

Την 29η Μαΐου 1453, οι Οθωμανοί κατέλαβαν το λεηλατημένο κουφάρι της Πόλης που είχαν αφήσει οι βάρβαροι Λατίνοι (η αυτοκρατορία είχε προ πολλού χαθεί).

Όμως, μετά την 29η Μαΐου 1453, η αυτοκρατορία διατηρήθηκε από τους Οθωμανούς (το Βυζάντιο μετά το Βυζάντιο κατά τον Γιόργκα), μέχρι την διάλυση της με την εισαγωγή στην καθ'ήμας Ανατολή της αίρεσης του εθνικισμού από τους Λατινόφρονες τον 19ο αιώνα.

Μετά την 29η Μαΐου 1453, η Εκκλησία ενδυναμώθηκε και έδωσε εκατομμύρια νεομαρτύρων που στήριξαν και ενέπνευσαν το Γένος. Με τους εξισλαμισμούς, η πλειοψηφία των κατοίκων της καθ'ήμας Ανατολής προέρχεται εκ Χριστιανών και πολλοί είναι Κρυπτοχριστιανοί (βλ. Φρ. Φράγκου, Ποιά Τουρκία; Ποιοί Τούρκοι;).

Έτσι, η 29η Μαΐου 1453 είναι ημέρα της κατά την θεία οικονομία σωτηρίας του Γένους από τους χειρότερους εχθρούς της, τους Λατίνους και στους Λατινόφρονες.

Είναι όμως και η ημέρα κατά την οποία, με την θυσία τους οι υπερασπιστές της Πόλης με πρώτο τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, ενέγραψαν υποθήκη για την απελευθέρωση του Γένους.

Όταν ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης λέει στον Άγγλο ναύαρχο ότι ο αυτοκράτορας δεν παραδόθηκε (και οι φρουρές του, η Μάνη και το Σούλι, δεν έπαυσαν να πολεμούν) ουσιαστικά λέει ότι η 29η Μαΐου 1453 θεμελιώνει το δικαίωμα του Γένους για ελευθερία.

Η 29η Μαΐου 1453 είναι η προάγγελος της 25ης Μαρτίου 1821, του αγώνα για του Χριστού την πίστη την αγία και της Πατρίδος την ελευθερία. «Υποχρέωσε», «φιλοτίμησε» τον Θεό (έννοιες που χρησιμοποιούσε ο Γέροντας Παΐσιος) να επιτρέψει την παλιγγενεσία του Εθνους.

Αποφράς ημέρα είναι και η 13η Σεπτεμβρίου 1922, ημέρα καταστροφής της Σμύρνης. Τότε «εάλω η Πόλις». Τότε «πάρθεν η Ρωμανία», γιατί είχαμε πάλι

διχόνοια και κάναμε πάλι το λάθος να στηριχτούμε στους Λατίνους και στους Λατινόφρονες.

Τώρα, ας συλλογιστούμε. Μετά 400 χρόνια σκλαβιάς βγήκαμε Ρωμαίοι και ρωμαλέοι (δηλαδή Χριστιανοί και Έλληνες). Μετά 200 χρόνια «ελευθερίας» (σωστότερα Λατινοκρατίας), έχουμε χάσει και τον εαυτό μας και την κατ' επίφαση ελευθερία μας.

Τι οφείλουμε να πράξουμε;

Αν δεν μπορούμε να νικήσουμε σήμερα, τουλάχιστον ας παραδειγματισθούμε από τον τελευταίο αυτοκράτορα.

Ας μη παραδοθούμε και ας επαναλάβουμε: «Τό δέ τήν Πόλιν σοι δούναι, ουτ' εμόν εστί ούτε άλλου τών κατοικούντων εν αυτή... Κοινή γάρ γνώμη πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν καί ού φεισόμεθα τής ζωής ημών»!

Και ας συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε, όπως η Μάνη και το Σούλι, για του Χριστού την πίστη την αγία και της Πατρίδος την ελευθερία!

Κι ας μη πιάσουμε το σκήπτρο που βαστάει η διχόνοια η δολερή.

«Μην ειπούν στο στοχασμό τους

τα ξένη έθνη αληθινά:

Εάν μισούνται ανάμεσό τους

δεν τους πρέπει ελευθεριά».

Έτσι και μόνο έτσι, θα διατηρήσουμε το δικαίωμα μας να υπάρχουμε ως Γένος.

Έτσι και μόνο έτσι, η Ρωμανία κι αν πέρασεν, θα ανθεί και θα φέρει κι άλλο.

Ένα άλλο που χρειάζεται η οικουμένη.

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!